

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Prešov la 29 decembrie 2014 – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.

(Cauza C-610/14)

(2015/C 118/17)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Prešov

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Helena Kolcunová

Pârâtă: Provident Financial s. r. o.

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva 93/13”) trebuie să fie interpretată în sensul că serviciul de garantare a rambursării în rate a creditului de consum, al cărui obiect este încasarea în numerar a ratelor creditului achitate de consumator, reprezintă obiectul principal al prestației în creditul de consum sau constituie obiectul principal al unui contract specific?
- 2) Directiva 87/102/CEE a Consiliului 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 ⁽³⁾, trebuie să fie interpretată în sensul că DAE include și remunerația pentru încasarea în numerar a ratelor creditului sau a unei părți a acestuia, în cazul în care remunerația depășește considerabil costurile necesare ale unui astfel de serviciu accesoriu, iar articolul 14 din directiva menționată trebuie interpretat în sensul că instituția DAE-ului este eludată în cazul în care remunerația serviciului accesoriu depășește considerabil costurile acestuia și nu este inclusă în calculul DAE?
- 3) [Directiva 93/13] trebuie să fie interpretată în sensul că, în vederea satisfacerii cerinței transparenței unui serviciu accesoriu presupunând că este vorba într-adevăr de un serviciu accesoriu, iar nu de prețul/remunerația creditului însuși) pentru care sunt achitate taxe administrative, este suficient ca prețul serviciului administrativ menționat să fie clar și inteligibil (taxe administrative), chiar dacă nu este specificat obiectul prestației corespunzătoare acestui serviciu?
- 4) Articolul 4 alineatul (2) din [Directiva 93/13] trebuie interpretat în sensul că simpla împrejurare că taxele administrative sunt incluse în calculul DAE înseamnă că este vorba despre prețul/remunerația creditului și acest fapt se opune controlului jurisdicțional al acestora în scopurile directivei menționate?
- 5) În cazul în care răspunsul la întrebarea nr. 3 este în sensul că obiectul serviciului administrativ pentru care trebuie achitate taxele administrative este suficient de transparent, serviciul administrativ, împreună cu toate măsurile potențiale pe care acesta le presupune, reprezintă, în acest caz, obiectul principal al creditului de consum?
- 6) Articolul 4 alineatul (2) din [Directiva 93/13] trebuie interpretat în sensul că, în înțelesul directivei menționate, sunt incluse în prețul/remunerația creditului nu numai dobânzile, ci și taxele creditorului (în cazul în care au fost deja prevăzute în contract, în condițiile generale de vânzare sau în baremul de tarife) și că, prin urmare, aceste taxe, cu titlu de eventual preț/remunerație a creditului, nu pot face obiectul unui control de proporționalitate în raport cu serviciul pentru care trebuie să fie plătite?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO L 42, p. 48, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 252.

⁽³⁾ JO L 101, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 210.